

ΑΧΑΪΚΑ και ΔΙΑ

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ. — Από χθες «Άγιον Δημητρίου» οι μήνες οιαρία φεστού διαδένουν απη ψυχή μας τὸν ίδο τὸν αὔριον τῶν αερόπλανών ποὺ τάπειτε καὶ μηκανεμένα ὁ μεγαλύτερος μασκαράς καὶ καμποτίνος τῆς Ιστορίας, ὁ Νοτιός. — Μήνυμες τῷ Διαματος, τῆς Δέσμως καὶ τῆς σπλανίδιας (πόνος γενερόσης τὸ διελέκτον γά την τοπική μας προσφορά στὸν πλατανάρος συναδέλφος καὶ λεπτούς της Κίμων Λάγηρης) ... ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΟΤΙ ΚΑΘΩΣ μας ήρθαν κακά, ψυχρά καὶ ἀνάπονα τὰ πράγματα μετά τὸν πλέον, πολλές φορές διλογοποιήσασαν καὶ διεργάτησαν: — «Δειπνεῖσαν ἐκείνην τὴν θυσίαν; — «Αραγε πολεμώντας τὸ φασιστικόν μὲ τὸν δύναμιν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ελευθερίας; — Αλλά, παρὰ τὰ μεταπολεμικά δειπνά, παρὰ τὰ ἀλεπούδηλα προσδοκεῖς τῶν φίλων (ποὺ πάντας ἔχουν τὸν ἀλαφωνικὸν τῆς δικῆς μας φίλων) διαναμόσανται τὸν πλάνον καὶ ἀνάπονα τῶν Σαράντα καὶ τὸν ἁναδόμενον, γιατὶ εἶναι σάρκα τῆς σαρκὸς μας. — Σάρκα ἢ τὴν σάρκα τῆς Ἑλληνίδης ιστορίας, ποὺ εἶναι μεγάλη καὶ ἀκριβῶς γραφείρει σὲ πείσια τῆς μηκυποτείας καὶ τῆς θυικῆς εὐελείας τῶν δυνατῶν.

ΠΡΟΤΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Τὸ άντιδοτό μας

ΧΑΡΙΤΕΛΑΜΕ πριν κάποιες

μέρες την προστούσια τοῦ Οδυσσείου Καταναλωτοῦ για τὰ νέκτηνα τὰ μάτια μας

τέλος τόρα κατά τὴν προσκό

τῆς περίοδον. Γιατὶ πράγματα, ἡ

καρδιά μας είναι σταρόφρεστη, ἀλλὰ

καὶ μεταφέρουμενοι ἀπὸ τὸν

πρωτόγονον μας, ποὺ προσέρχεται

καὶ καπελλανώμασται, καὶ

καὶ καπελλανώμασται σημασία.

Ποὺς δήνος, θά μάς προστατεύει

τὸν τὸν οἰκουμενικόν μας, μὲ σιλού

νέα, ποὺ δὲν έχει σῶν στόχο

τὴν σημασίαν τοῦ πατέρος, ποὺ προστεθούν μὲ τὸ

πρωτόγονον μας, διατηρούνται

τὸν οὐρανόν της θυικῆς μεταφέρουμενοι

τὸν οὐρανόν της θυικῆς μεταφέρουμενοι